

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 14CoE/149/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814205175
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Rizman
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814205175.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v exekučnej veci oprávneného: C., s.r.o., C. XX, XXX XX H., IČO: XX XXX XXX, zastúpený advokátskou kanceláriou Advocate s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, proti povinnej: Z. S., nar. X.X.XXXX, bytom Y. C. XXX, o vymoženie 176,00 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod EX 15117/2014, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava č. k. 10Er/501/2014-14 zo dňa 10.10.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Účastníkom n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorský úrad so sídlom Bratislava, Záhradnícka č. 60, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 26.5.2014 doručil súdny exekútor súdu prvého stupňa žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie a rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 24.7.2013 sp. zn. SR 04958/13.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), § 44 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a podľa § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 4 písm. r), 5, § 54 ods. 1, 2, § 39 Občianskeho zákonníka. Z listinných dôkazov - rozhodcovského rozsudku, zmluvy o úvere a Všeobecných podmienok poskytnutia úveru súd prvého stupňa zistil, že účastníci konania dňa 30.8.2011 uzavreli zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnej úver vo výške 100,00 eur. Súčasne so zmluvou o úvere uzavreli účastníci konania aj rozhodcovskú zmluvu, ktorá v článku II. obsahovala aj rozhodcovskú doložku, podľa ktorej všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky. Zmluvu o úvere súd prvého stupňa posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu a zdôraznil, že základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t. j. ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Uviedol, že medzi takéto podmienky patrí aj ustanovenie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní (§ 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka). Praktickým dôsledkom rozhodcovskej doložky tak, ako bola formulovaná v článku II. rozhodcovskej zmluvy je, že spotrebiteľovi je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, ak oprávnený podá žalobu na rozhodcovský súd. Znenie rozhodcovskej

doložky síce neodporuje doslovnému zneniu zákona, avšak svojimi dôsledkami sleduje tento cieľ, teda zákon obchádza „in fraudem legis“. Na základe uvedeného mal súd prvého stupňa za to, že ustanovenie článku II. zmluvy je v rozpore so znením § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, čo má za následok jeho absolútnu neplatnosť, na čo musí súd prihliadať z úradnej moci (ex officio). Keďže právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone (§ 39 OZ), exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu dospel k záveru, že je vydaný v rozpore so zákonom, preto podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku návrh na vykonanie exekúcie zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O. s. p.) a zároveň má konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. c) O. s. p.). Vytýkal súdu prvého stupňa, že prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti podľa Exekučného poriadku s poukazom na znenie jeho ustanovenia § 44 ods. 2 a ustanovenia § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZRK“). Exekučný súd na základe exekučného titulu, žiadosti o udelenie poverenia a návrhu na vykonanie exekúcie posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmvanie exekučného titulu, v danom prípade rozhodcovského rozsudku sa obmedzuje na dodržanie jeho formálnych náležitostí podľa ustanovenia § 34 ZRK. Preskúmvaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu, teda jeho dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi. Exekučný súd sa však musí obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu, pretože zákonné ustanovenie zaväzuje skúmať rozhodcovský rozsudok, nie rozhodcovské konanie. Pritom podmienkou pre zastavenie konania je zjavný nedostatok exekučného titulu, ktorý zaväzuje k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo k niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi. S poukazom na Nález ÚS SR č. ÚS 5/2000 mal za to, že exekučný súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na odôvodnení právneho posúdenia veci. Zákon o rozhodcovskom konaní umožňuje účastníkovi v prípade nesúladu takého rozsudku so zákonom podrobiť ho na návrh preskúmaniu všeobecným súdom. Napadnutým rozhodnutím však súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie rozhodcovského súdu spôsobom, ktorý ho pozbavuje práva domáhať sa plnenia zo zmluvy. Postupom podľa § 45 ZRK exekučný súd teda nahradil konanie o žalobách o zrušenie rozhodcovských súdov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní a navyše pozbavuje účastníka konania jeho základných práv, a to práva na prejednanie veci v civilnom dvojinštančnom konaní. Inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je podľa oprávneného v danom prípade neúplné zistenie skutkového stavu veci súdom prvého stupňa, ktorý uviedol, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva, rozhodcovská doložka. V rámci všeobecných obchodných podmienok je dohodnutá aj rozhodcovská doložka a tieto (VOP) sú pre zmluvné strany záväzné. Poukázal na zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a na ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval a tak zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. V danej veci teda konajúci súd konal nad rámec zákonných ustanovení.

Súdny exekútor a povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadrili, odvolanie bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 28.11.2014 a povinnému dňa 2.12.2014.

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo vydané vyšším súdnym úradníkom a bolo odvolaciemu súdu predložené na rozhodnutie o odvolaní so stanoviskom sudcu súdu prvého stupňa, že odvolaniu nemieni vyhovieť v celom rozsahu podľa § 374 ods. 4 O.s.p..

Odvolací súd prejednal odvolanie oprávneného v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 a 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nejde o také odvolanie podľa § 214 ods. 1 O.s.p., na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie (odvolanie smeruje proti uzneseniu) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

S odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p., na doplnenie odôvodnenia napadnutého uznesenia a k odvolaniu oprávneného odvolací súd uvádza nasledovné:

Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Citované ustanovenie Exekučného poriadku obsahuje úpravu, podstatou ktorej je preskúmanie, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul sú v súlade so zákonom. Len súlad všetkých troch uvedených písomností so zákonom umožňuje poverenie udeliť, naopak, nesúlad i len jednej z nich so zákonom udelenie poverenia vylučuje.

Základnou podmienkou na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je platný exekučný titul, ktorý nezaväzuje na plnenie objektívne nemožné, právom nedovolené a v rozpore s dobrými mravmi. V prejednávanej veci exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, vydaný na základe rozhodcovskej zmluvy, ktorú účastníci uzavreli spolu so zmluvou o úvere. Preto základnou podmienkou na posúdenie, či plnenie, na ktoré rozhodcovský rozsudok zaväzuje, je plnenie právom dovolené je posúdenie, či rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe platne dohodnutej rozhodcovskej zmluvy.

Súd prvého stupňa zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že účastníci konania neuzavreli platnú rozhodcovskú zmluvu.

Pri skúmaní, či exekučný titul bol vydaný orgánom na to oprávneným, má exekučný súd právo posúdiť aj platnosť uzavretej rozhodcovskej doložky, ak exekučným titulom v konaní je rozhodcovský rozsudok vydaný na základe tejto rozhodcovskej doložky. Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, ale aj v priebehu celej exekúcie, sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

Závazok povinnej vyplýval zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.8.2011 uzavretej medzi účastníkmi konania, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnej úver vo výške 100,00 eur a povinná sa zaviazala úver vrátiť zvýšený o poplatok 68,00 eur, teda celkom 168,00 eur v šiestich mesačných splátkach po 28,00 eur, počínajúc októbrom 2011. Rozhodcovská doložka nebola zakotvená priamo v zmluve o úvere, oprávnený na výzvu odvolacieho súdu predložil rozhodcovskú zmluvu, ktorú účastníci konania uzavreli dňa 30.8.2011 súčasne so zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX. Exekučný súd posúdil rozhodcovskú zmluvu ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, pretože od spotrebiteľa vyžaduje, aby riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní, a to aj napriek tomu, že ustanovuje možnosť voľby.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy

o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) a písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Predmetná zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 - § 54 Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto ju súd prvého stupňa správne posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu.

Z čl. II bodu 1 predmetnej rozhodcovskej zmluvy uzavretej dňa 30.8.2011 vyplýva, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej dňa 30.8.2011 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (Občiansky súdny poriadok).

Odvolací súd sa stotožňuje s posúdením uvedenej rozhodcovskej zmluvy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá od spotrebiteľa vyžaduje, aby riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní, a to aj napriek tomu, že ustanovuje možnosť voľby, ktorá je však len iluzórna a v konečnom dôsledku núti spotrebiteľa podrobiť sa arbitráži. Obsah zmluvy bol dopredu daný a spotrebiteľ ju mohol len ako celok odmietnuť alebo sa jej ako celku podrobiť, pričom nič na tom nemení ani skutočnosť, že rozhodcovská zmluva bola vyhotovená na samostatnej vopred naformulovanej listine, ktorú povinný vlastnoručne podpísal. Povinná ako spotrebiteľ sa reálne vopred vzdal práva na účinnú ochranu, a to či už z nevedomosti alebo nemožnosti vplyvať na obsah zmluvy, čo je v podmienkach právneho štátu neprijateľným javom - podmienkou. Spôsob, akým bola rozhodcovská doložka koncipovaná, napĺňa podmienku uvedenú v ustanovení § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto je táto rozhodcovská zmluva podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

Neplatná rozhodcovská zmluva nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na vykonanie a takto (bez právomoci rozhodcovského súdu) vydaný rozhodcovský rozsudok, t.j. vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, nemôže byť exekučným titulom, lebo ide o nulitný právny akt. Súd prvého stupňa preto správne zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Odvolací súd preto podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Pre rozhodnutie o odvolaní oprávneného bolo podstatné posúdenie rozhodcovskej zmluvy a rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu, preto sa odvolací súd ďalšími odvolacími dôvodmi oprávneného nezaoberal.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože oprávnený nebol v tomto konaní úspešný a ostatným účastníkom trovy odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.